

[Bernhard Baunsgaard]

betale, mens han skulle af med 70 pct. af de renteindtægter, han fik.

Jeg vil gerne spørge, hvis man tager konsekvensen af dette, om det kan være tilfredsstillende, at vi er parate til at beskatte en arbejdsindtægt med 70 pct., men en renteindtægt med noget, der er mindre. Det synes jeg ikke.

Men så kommer vi tilbage til, om man ikke kommer personligt i klemme. Når man udsteder pantebreve, så vil der jo altid være en kurs på dem, og hvis jeg var i den situation, at jeg solgte et hus og måtte tage pantebreve for det, så ville jeg henvende mig til banken og få solgt de pantebreve og få pengene kontant, og så ville jeg henvende mig til den køber, som jeg skulle købe et hus af, og sige til ham: hvor meget falder huset, når jeg kan udbetale mere kontant?

Man behøver ikke at komme i den klemme. Der er et ret fintmækkende system på det område. Man kan jo bare tage det hus ude i Hellerup eller Gentofte, der blev solgt for 500.000 kr. Vurderingen var 650.000 kr., og den normale købesum ville have været oppe omkring de 800.000 kr., men det gik for 500.000 kr., fordi man kunne betale det kontant. Så den klemme kan man godt komme ud af.

Så er der tilbage spørgsmålet: ja men hjælper dette forslag da overhovedet på sondringen mellem privat gæld og erhvervs-gæld? Ministeren antydede det jo meget forsigtigt og ikke særlig tilbundsående, så venstres ordfører opdagede det, så vidt jeg kunne se eller høre, ikke. Det vil i meget høj grad være muligt at skelne her, fordi man kan få en fornuftig snak med skatteyderen, når det, man diskuterer, ikke er, om det skal give en skatterabat på 55 pct. eller 43 pct. eller nul, men om det skal give en skatterabat på 40 pct. eller 43 pct.

Ja men er vi så ikke ude i det rene skøn og har ingen principper? Nej, det er vi ikke. Jeg gør opmærksom på, at dette naturligvis ikke er noget, jeg har grebet ud af den blå luft, det er drøftet med erhvervsfolk, man kan bygge på regnskabet. Der, hvor vanskelighederne opstår, er naturligvis hos de mindre erhvervsdrivende, hvor vi ikke stiller de samme, meget skarpe krav til deres regnskab, som vi gør til de større erhvervsdrivende. Vi kommer først og fremmest i klemme over for de større erhvervsdrivende, og dér er vi nødt

til af helt andre grunde at forlange et virkelig tilbundsående regnskab. Jeg tror virkelig, at det vil være muligt, men jeg er helt enig med de to udvalg, vi har haft, i, at det ikke vil være muligt uden at lave større ændringer.

Må jeg så lige gøre opmærksom på, at dette forslag i meget høj grad ligner det, som skatteeksperterne nåede frem til i TV. De nåede frem til, at vi skulle have et proportionalstræk fra top til bund og opkræve 40 pct. Dette ville give i hvert fald 6 mia kr. mere, selv om vi ser væk fra, at der ikke skal være noget ekstra for de store indtægter; og så sagde de: hos de 5 pct. af skatteyderne, der tjener mest, kan der så blive tale om at opkræve en ekstra skat.

Dette forslag bygger i virkeligheden på dette princip. Ekstraskatten er bare føjet ind i systemet, og den er såmænd føjet ind i systemet af hensyn til dem, der tror, at de store indtægter bliver udsat for skatteplyndring. Der er en nøje sammenhæng i dette system og i mit forslag mellem, hvor meget man opkræver hos de lave indkomster og hos de høje. Hvis vi som eksperterne kobler det helt fra hinanden, så er der jo ikke noget i vejen for, at vi for de sidste 5 pct. – når vi er i knibe, f. eks. overenskomstknibe, som venstre og socialdemokraterne jo kommer i i løbet af et halvt år, fordi regningen skal betales – sætter det ikke til 41 komma et eller andet, som jeg har gjort, men tager 50 eller 60 eller 70 pct. eller mere af det, der ligger derudover. Dette må bestemte betragtes som en begunstigelse, også af de store indkomster. De bliver ikke skatteplyndret. Hvis man tror det, så tror jeg, man skulle sætte sig lidt ind i, hvad store indkomster udsættes for i Sverige eller i England. Dette er et velafbalanceret forslag.

Jeg vil gerne sluttelig takke for de ord, der faldt, bl. a. fra den kommunistiske ordfører, om, at der er mange gode og oplysende bemærkninger med forslaget.

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Bernhard Baunsgaard fremsatte det, synes jeg, lidt overraskende synspunkt, at hvis man giver fuldt fradrag for transportomkostninger, så er det det samme som at give tilskud til at bo et andet sted end dér, hvor arbejdspladsen ligger. Det er overraskende, fordi vi i hvert fald hidtil har haft den opfattelse, at det radikale venstre delte vores øn-